

Streszczenie:

Autor niniejszej rozprawy doktorskiej postuluje istnienie cech rodzimych i charakterystycznych, których obecność w obrazie decyduje o jego rozumieniu jako fotografii. W toku logicznej argumentacji dowodzi, że cechy te, nazywane przez autora natywnymi, mają również wpływ na semantykę obrazu i mogą korelować z jego denotacjami wspierając przekaz, bądź stać do nich w opozycji tworząc nieoczekiwane rozwiązania semantyczne. W dalszej części rozprawy autor przedstawia i uzasadnia swoje podglądy dotyczące szkodliwości perspektywy pierwszoosobowej oraz wynikającego z niej antropocentryzmu. Następnie prezentuje własne prace artystyczne, wykorzystujące opisane mechanizmy działania cech natywnych fotografii, stworzone w koncepcji zakładającej krytykę antropocentryzmu. Powstałe w ten sposób prace składają się na wystawę pt. *Cechy natywne*, której tytuł sugeruje, że główną cechą natywną rodzaju ludzkiego jest antropocentryzm. Ideą wystawy jest uwidocznienie działania opisanych mechanizmów zarówno na poziomie formalnym jak i koncepcyjnym oraz ich możliwości wykorzystania w semantyce fotografii.